

Vrijdag 26 februari 2010 - Meerssen

vrijdag 26 februari 2010

Laatst geupdate op vrijdag 26 februari 2010

Eergisteren schreef ik dat het hier met 12° C op de thermometer warm is voor de tijd van het jaar. En in de ochtendschemering floot een eerste vogel. Vanochtend is voor het eerst te zien dat over de weiden weer een jong en nog heel schuchter groen waas ligt. In elk geval is de bruine voile die er overheen lag toen de dooi de sneeuw had opgeruimd verdwenen. De mussen die onder de dakpannen wonen zijn behoorlijk actief. Er staat een stevige wind en zo nu en dan komt de zon even door. Er hangt lente in de lucht. Ook een signaal: ik kom in het huis zo nu en dan een Aziatisch lieveheersbeestje tegen. Ontwaakt uit de winterslaap en traag, heel traag op weg naar een raam om daar te wachten tot het open gaat. Om dan uit te vliegen, op zoek naar verse luis.

Vandaag is het om 9.00 uur alweer bijna 12°C. Vielen tijdens de eerste dagen van de campagne voor de verkiezingen onze vingers van de kou bijna van de handen, nu daalt een aangename warmte neer. Het gaat er hier in de campagne op een bepaalde manier fel aan toe. Een van de lijsttrekkers schuimt de hele omgeving af op zoek naar stemmen. Hij haalt er vandaag de krant mee. Hij kent zijn stemmers zo goed als bij naam, schat ik zo in. Uit het circuit heb ik vernomen dat hij op vijf zetels rekent. Ik ben benieuwd. Maar als het waar is en het CDA haalt het aantal zetels dat het nu heeft dan kunnen we wel inpakken. Maar, uit hetzelfde circuit heb ik vernomen dat het CDA stevig gaat verliezen. Ook hoor ik dat de VVD zal moeten inleveren. En dat wij met PvdA GroenLinks D66 drie zetels gaan halen; één meer dan PvdA GroenLinks nu heeft. Ook in de gemeente Meerssen is de wens de vader van de gedachte.

Overigens heet canvassen hier klinken poetsen. De gedachte daarachter is duidelijk, lijkt mij. Belletje trekken heb ik ook al gehoord en brievenbussen inspecteren en scharnieren smeren ook. Het ultieme doel achter klinken poetsen is niet uit de mond van de kiezer te horen dat je als politicus op diens stem mag rekenen. Want in het stemhokje kunnen opeens weer andere sentimenten de boventoon krijgen. Het ultieme doel is dat de kiezer hem zijn stempas geeft en hem machtigt voor hem te stemmen. Nog niet zo heel lang geleden ging dat vrij gemakkelijk maar tegenwoordig is daar meer voor nodig. Het aantal machtigingen per kiezer is beperkt tot twee. Naarmate de politicus meer stempassen verwerft, moet hij dus meer mensen om zich heen hebben die hij kan vertrouwen en bij wie hij dus twee geworven stempassen kan onderbrengen. En dan moet hij het ook nog zo organiseren dat op die stempassen de naam van de juiste gemachtigde staat. Ik vind het geen manier van werken en ik vraag me af of God de democratie zo bedoeld heeft.